

IDENTIFICARE

Înainte de-a citi din Cuvânt, vreau să vă amintesc că după serviciul din după-amiaza aceasta veți merge la bisericile voastre pentru serviciul de seară. Acesta este motivul pentru care voi încerca să vă țin mai puțin.

Dacă aș fi din orașul acesta, aș participa și eu la aceste biserici. Spun aceasta din toată inima, pentru că aici sunt bărbați cumsecade, frați adevărați. Dacă L-ați acceptat pe Hristos, puteți să-i contactați pe acești frați pentru botezul creștin, apoi veți fi conduși la botezul cu Duhul Sfânt.

Dacă nu aveți o biserică unde să mergeți, ar trebui să vă găsiți una, pentru că altfel riscați să muriți duhovnicește. Vă veți îndepărta tot mai mult. Deci, dacă nu aveți o biserică, vorbiți cu ei, căci vor fi bucuroși să vă ajute. Ei sunt frați în Hristos și vor fi bucuroși să vă ajute, este adevărat, fraților? Sunt oameni buni și credincioși, gata să vegheze asupra sufletului vostru.

Dacă L-ați acceptat pe Hristos, dar ei nu v-au reținut numele, nu ați vrea să mergeți să discutați chiar acum despre botez și despre Duhul Sfânt?

În după-amiaza aceasta aș vrea să citim din **cartea Filipenilor, capitolul 2, începând de la versetul 5:**

„Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus.

El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu,

ci S-a dezbrăcat pe Sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor.

La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte și încă moarte de cruce.

De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult și I-a dat Numele care este mai presus de orice nume;

pentru ca în Numele Lui să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ,

și orice limbă să mărturisească spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul.”

Haideți să ne plecăm capetele pentru un moment.

Domnul nostru, ne apropiem de Tine în acel Nume pe care-L poartă tot cerul și după care sunt chemate toate familiile de pe pământ, pentru că El ne-a spus când a fost pe aici: „Cereți orice veți vrea, în Numele Meu, și vi se va da.”

Doamne, noi suntem doar niște oameni simpli, dar credem că acesta este Adevărul; credem că vom primi ceea ce cerem, căci dacă sufletul nu ne osândește, dacă nu avem nici un simțământ rău sau dacă n-am făcut ceva greșit, avem siguranța că Dumnezeu ne va asculta.

Deci, în după-amiaza aceasta, îți cerem îndurare pentru noi toți. Apoi, Te rog să-i dai acestei audiențe care așteaptă, vindecarea fiecărei persoane ce stă în prezența divină. Fă ca acesta să fie unul din cele mai mari servicii de vindecare pe care le-

am avut vreodată. Fă să se întâmple ceva, Doamne.

Noi nu știm ce sau cum se va face, dar ne rugăm ca Duhul Sfânt să aibă întâietatea în această după-amiază și să pătrundă în orice inimă și în orice gând.

Cuvântul Tău spune: „*Fiecare să aibă gândul acesta care era în Hristos*”, de aceea, pentru că am văzut că mintea este turnul de control al întregii ființe și ea ne conduce, Te rog să faci ca în această după-amiază, gândul care era în Hristos să fie în fiecare dintre noi, căci El a crezut întotdeauna Cuvântul. Fă să aibă loc o mare revărsare a prezenței Lui asupra noastră.

Te rog și pentru acești predicatori care colaborează cu această adunare. Fă ca bisericile lor să fie binecuvântate cu o mare binecuvântare spirituală și materială, pentru că ei încearcă să aducă poporului Evanghelia, în felul în care le-a fost predicată și lor. Binecuvântează-i, Tată. Fă ca oamenii să-i aprecieze, știind că o fac pentru binele lor și de dragul Evangheliei. Ajută-i să pună umărul și să împingă la cauza pe care încercăm s-o aducem pe pământ: Domnul Isus.

Te rog să iei aceste cuvinte așa cum le-am citit, căci Tu ești propriul Tău Interpret, și să ni le tălmăcești în inimi, astfel ca atunci când vom pleca de aici, să spunem ca cei care veneau pe drumul Emausului: „*Nu ne ardea inima în noi în timp ce ne vorbea?*”

Binecuvântează-i, Dumnezeule, pe toți acești nou-născuți care au venit la Tine. Te rog să faci să fie hrăniți cu adevăratul lapte al Evangheliei, ca să crească la statura de om mare în Hristos, așa încât să poată fi în această epocă întunecoasă în care trăim acum, în timpul luminii de seară. Dă-le aceasta, Tată, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Vă puteți așeza. (se spune o vorbire în limbi și tălmăcirea).

Amin, amin. Mesajul dat este o mângâiere pentru sfinți și un sfat pentru tinerii convertiți, ca să se apropie mai mult de Dumnezeu și să continue în credință. Mulțumiri să Îi fie aduse lui Dumnezeu.

Nu voi putea vorbi prea mult, pentru că avem împărțite cam cinci sute de numere de rugăciune și trebuie să ne rugăm pentru toți.

Mă puteți auzi bine în spate? Aseară m-am gândit că poate nu am fost înțeleș de oameni când am făcut chemarea la altar, din pricina rezonanței din sală. Deci, sunt auzit bine? În ordine.

În după-amiaza aceasta, doresc să iau subiectul „**Identificare**”, deoarece trăim într-un timp când ni se cere să ne identificăm.

Dacă mergi la bancă, tu nu poți să-ți ridici banii dacă nu ai un act cu care să te identifici. De exemplu, eu știu că soția mea nu poate ridica un CEC, totuși, când primim CEC-ul, îl punem în bancă. Ea nu îl poate ridica din cauză că nu conduce și ca urmare nu are număr social de asigurare, sau ceva cu care să se identifice. Vedeți? Trebuie să ai o identificare oficială, pentru că așa cere timpul în care trăim.

Dacă ați observat, când mergeți la o biserică denominațională, cum ar fi una metodistă, baptistă, prezbiteriană, luterană, tu trebuie să ai un act cu care să te identifici dacă vrei să iei cuvântul. Ai nevoie de o acreditare sau de un card; de un act de identitate sau de un carnet de membru, pentru ca ei să știe de unde vii și ce vei spune pe platformă. De ce? Pentru că trebuie să fii identificat.

Acum, tot ce se întâmplă pe plan firesc este doar un tip spre ce se întâmplă pe plan duhovnicesc.

Știați că și noi, biserica creștină, care nu suntem o denominațiune, ci Trupul tainic al lui Hristos, putem fi identificați? Isus Hristos S-a identificat.

Acum, în după-amiaza aceasta vom vorbi despre identificare urmărind exemplele Bibliei. Pentru aceasta, vom prezenta starea noastră prezentă în comparație cu caracterele din Biblie, care au trăit în alte timpuri.

De multe ori, noi ne uităm în oglindă ca să vedem cum arătăm. Aceasta îmi amintește de o mică povestire pe care am auzit-o odată și în care era vorba de o familie ce locuia în Kentucky, de unde mă trag și eu.

Ei bine, bunica mea a trăit până la vârsta de 110 ani și în toată viața ei a văzut un singur automobil. Lor le trebuiau aproape 8 ore ca să facă 4 mile, iar pentru a putea trece de pe un mal al râului pe celălalt, aveau nevoie de bușteni. Ea n-a văzut niciodată un tren sau ceva de felul acesta. Când a murit era cât se poate de bătrână, dar își amintea încă de asasinarea președintelui Lincoln. Cred că în toată viața ei n-a avut mai mult de 3-4 perechi de pantofi. Eu pot să văd și acum potecuța pe care mergea la izvor ca să aducă apă pentru gătit într-o găleată mare de cedru, încă înainte de a se face ziuă. Își întindea picioarele în fața focului din cămin și în tălpi avea niște crăpături mari care sângerau. Când a murit m-a îmbrățișat, iar eu am ținut-o în brațe, am plâns și m-am rugat pentru ea. Ultimele cuvinte pe care le-am auzit din gura ei au fost: „Dumnezeu să-ți binecuvânteze sufletul acum și în veci.”

Eram doar un băiat pe atunci, dar ea l-a cunoscut pe Hristos ca Mântuitor personal. Dar ce voiam să spun prin povestea aceasta? Oamenii aceștia nu-și puteau permite prea multe bunuri. Nu-și puteau permite nici măcar o pereche de ochelari de vedere.

Tata, de exemplu, avea o bucată dintr-o oglindă, pe care o agăța într-un copac ca să se bărbierească.

Ei aveau un băiețel care niciodată n-a putut ajunge să se vadă în acea oglindă, dar într-o zi, el a mers la oraș cu una din mătușile lui, care se măritase cu un bărbat venit din Indiana. Mătușa avea o casă de modă veche, iar ușile de la dormitor erau pline de oglinzi. Micul băiat s-a dus în casa mătușii, iar când a ajuns acolo a început să se plimbe înapoi și încolo ca orice copil. La un moment dat a urcat la etaj, iar când a ajuns la ușa dormitorului a văzut apărând în fața sa un alt băiat. S-a oprit și l-a privit o clipă, după care i-a făcut cu mâna. Dar și băiețelul a făcut același semn. Atunci s-a apropiat mai mult de el, privindu-l cât se poate de atent. Părinții îl urmăreau să vadă ce face pentru că el nu mai văzuse niciodată o oglindă. Băiatul a întins mâna, apoi i-a spus: „Ei bine, acesta sunt eu.”

Prieteni, mă întreb dacă și noi putem spune astăzi în timp ce privim Biblia: „Aceasta sunt eu?” Cu care dintre caracterele Bibliei ne identificăm? Haideți să luăm un text ca să vedem.

În timp ce vom privi în Cuvântul lui Dumnezeu, haideți să încercăm să ne identificăm fiecare, deoarece El a dat o mulțime de exemple prin care putem vedea ce suntem fiecare.

Să nu uitați că Dumnezeu își ia oamenii Săi, dar nu-și retrage niciodată Duhul. Satan face la fel: își ia omul, dar nu și duhul.

Așadar, haideți să vedem dacă putem să ne identificăm starea de acum cu caracterele Bibliei, deoarece Cuvântul spune că toate acele lucruri s-au întâmplat ca să ne servească nouă ca exemplu. Ele sunt exemplul nostru.

Caracterul nostru se modelează în imaginea care suntem noi, după viața care este în noi.

Dacă vom observa, un germen de pasăre, va produce o pasăre; un germen de grâu va produce grâu; un germen de porumb va produce porumb.

Vedeți, viața care este în interior formează caracterul individului respectiv. Același lucru se întâmplă la cancer. Acolo este o viață rea; viața unei tumori care va modela o tumoare.

Deci vedeți, caracterul nostru este modelat de ceea ce este în interiorul nostru, iar comportamentul nostru exprimă doar ceea ce este în interior. Viața noastră, cum suntem; cum umblăm, vorbește mai tare decât cuvintele noastre, indiferent ce spunem.

De exemplu, tu poți spune: „Eu cred în Dumnezeu”, dar dacă te-aș întreba: „Ei bine, atunci crezi tot ce spune Biblia?” mi-ai răspunde: „Păi, nu știu...”

Vezi, chiar buzele tale și chiar viața ta vorbește mai tare decât o fac cuvintele.

Dacă spui: „Eu sunt creștin și cred că tot ceea ce a spus Dumnezeu este adevărat.”, viața ta vorbește mai tare decât mărturia ta.

Voi știți care este marea piedică pe care o are Biserica lui Dumnezeu. Oamenii fac afaceri necurate, joacă jocuri de noroc, și înaintează în ele deși știu bine încotro se îndreaptă.

Individul care se afișează ca și creștin, sau femeia care se afișează ca și creștină, dar trăiește altfel, este cea mai mare piatră de poticnire pe care o are lumea de afară.

Cel mai rău lucru pe care-l poate avea lumea este o persoană care spune că este creștin dar trăiește cu totul altfel. Faptul că minte, fură, înșală sau face alte lucruri de felul acesta, dovedește că mărturia lui este falsă.

Caracterul nostru este modelat de lumina care este în noi. Oamenii spun că Isus a venit să salveze ce era pierdut, și asta a și făcut. Trebuia să fie Cineva care să salveze pe cel pierdut, ceea ce înseamnă că trebuie să fie un altfel de caracter care are nevoie de salvare.

Acuma, noi știm că atunci când Dumnezeu a privit jos spre creaturile Sale, spre caracterele acestui pământ, Caracterul Său iubitor, El însuși a fost modelat în persoana lui Isus Hristos ca să fie Mântuitorul lumii.

El a făcut aceasta ca să poată plăti pedeapsa pentru noi; ca să ne poată răscumpăra. Cu siguranță a fost împlinit Ioan 3.16, că Dumnezeu și nu o altă persoană putea face aceasta, deoarece Isus nu putea fi altcineva.

Nu există un alt caracter care să poată produce o persoană ca Isus Hristos, decât însuși Dumnezeu. Nimeni din cer n-ar fi putut s-o facă.

Voi știți că Ioan a văzut acea Carte pe care n-a fost nimeni vrednic s-o ia și să-i rupă pecețile. El spune că nimeni din cer, de pe pământ sau de sub pământ, n-a fost vrednic ca să ia Cartea Răscumpărării; n-a fost găsit vrednic nici măcar s-o privească. Și el a plâns pentru că nimeni nu fusese găsit vrednic, căci aceea era Cartea Răscumpărării în care se afla scris și numele lui.

Dar unul dintre bătrâni i-a spus: *„Nu plânge; Iată că Leul din seminția lui David, a biruit ca să deschidă cartea și cele șapte peceți ale ei.”* (Apocalipsa 5.5).

Atunci Ioan s-a uitat după leu, dar a văzut un miel care părea junghiat; a văzut un Miel plin de sânge. Era Mielul junghiat de la întemeierea lumii. El a venit și a luat Cartea din mâna Celui ce ședea pe tron, rupându-i pecețile. Nimeni altcineva nu putea s-o facă, pentru că dacă semănați scaieți pe ogorul vostru, nu vă veți aștepta să recoltați porumb. Iar dacă luați o sămânță de scaiete și o încrucișați cu o altă sămânță de buruiană, tot nu veți avea nimic. Înțelegeți?

De ce aceasta? Pentru că fiecare fel de caracter va produce același caracter: cel rău va produce tot rău. Aceasta înseamnă că era nevoie de Ceva care nu era rău, de Ceva care să producă un caracter cum a avut Isus Hristos.

Privind peste creația Sa, cu Caracterul Său iubitor, Dumnezeu a văzut că suntem pierduți și atunci a făcut Ceva după chipul Său, pentru slava Sa....propria Sa dragoste L-a proiectat pe Isus Hristos.

„Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Său Fiu născut.” (Ioan 3.16). Acela era Dumnezeu manifestat; nu o altă persoană, ci El însuși descoperit într-un trup, ca să răscumpere ce era pierdut.

Pot să-mi închipui cât de trist a fost Dumnezeu atunci când, după ce a privit peste pământul căzut, S-a căit că l-a făcut pe om.

Odată am fost cu fiica mea la grădina zoologică din Cincinnati, și în timp ce ne plimbam prin parc, la un moment dat am auzit un zgomot mare.

Când ne-am dus să vedem ce este, am văzut o cușcă imensă, înaltă până la tavanul acesta, iar în ea era un vultur mic, care probabil până nu demult fusese liber. Niciodată nu am simțit o milă atât de mare, ca pentru acel micuț. Vulturul este o pasăre a văzduhului, dar acela zăcea încarcerat într-o cușcă făcută de mâna omului. Bietul de el era plin de sânge pe cap, iar penele de pe aripi îi erau rupte toate. L-am privit cum stătea pe spate uitându-se împrejur cu ochii istoviți, apoi s-a ridicat în picioare și a privit spre cer, spre locul de unde venise, căci vulturul este o pasăre a cerului. Nici o altă pasăre nu-l poate urma. Dacă un șoim ar încerca să-l urmeze s-ar dezintegra. Nimic nu-l poate urma, căci el poate urca la o mare înălțime, iar ochii lui pot vedea cât se poate de bine de acolo. La ce ți-ar folosi să ajungi acolo sus, dacă nu știi ce faci?

Dumnezeu Și-a asemănat proorocii cu vulturii, căci ei văd mai dinainte lucrurile

care urmează să se întâmple.

Eu am observat că vulturul acela sângera. El aparținea cerului, dar omul l-a încarcerat. „O, ce priveliște îngrozitoare!” m-am gândit.

S-a dat puțin înapoi, apoi și-a deschis aripile mari și s-a izbit cu capul de acele gratii groase, căzând însă din nou în jos, cu privirea ațintită spre cerul unde fusese odată liber.

Am stat acolo și am plâns. Aș fi vrut să pot cumpăra biata pasăre ca să-i dau drumul, căci era o priveliște îngrozitoare. Oh, dar aș putea să vă arăt o priveliște și mai jalnică decât aceasta, și anume pe bărbații și femeile care au fost făcute după chipul lui Dumnezeu ca să poarte caracterul Lui, dar au fost prinși și închiși în capcanele lumii.

Vezi venind pe stradă o femeie drăguță, cu un păr frumos, tăiat însă scurt, în timp ce fața ei netedă este acoperită cu atâta vopsea încât cu greu poți spune a ce arată. Parcă este infectată cu albastrul acela pe sub ochi și arată ca o șopârlă sau ca un lup. Mai mult, umblă pe stradă cu niște haine cu care n-ar trebui văzută nici chiar în dormitorul ei.

Apoi îi vezi pe fiii lui Dumnezeu, care ar trebui să le privească pe femei ca pe surorile lor, cum fluierează după ele încercând să le ademenească până la urmă într-un pat. Oh, e cu adevărat jalnic să vezi cum Satan a încarcerat întreaga rasă umană! Nimic n-o mai poate salva decât un caracter care vine deasupra tuturor și în care nu se găsește nimic rău, dar acesta poate veni doar din acel Izvor curat al Atotputernicului Dumnezeu.

Acea femeie ar putea fi o mică regină pentru un predicator obosit, care să-i sară în brațe și să-l liniștească atunci când vine acasă obosit.

Nimic din lume nu poate fi pus în locul ei. Nimic, nici o mână, nu te poate mângâia când ești obosit și epuizat, ca mâna unei soții bune și înțeleghătoare, iar bărbații știu bine aceasta.

Dacă pot fi văzute însă, umblând în felul acesta pe stradă, dovedesc că Hollywood-ul le-a prins și le-a pus în cușcă, măcar că multe dintre ele pretind că sunt creștine și cântă în coruri. Faptele lor dovedesc însă că sunt încătușate de un duh rău și nu văd aceasta.

Se pare că merg din rău în mai rău. Ele sunt o Izabelă modernă care umblă aiurea pe stradă, când au fost născute să fie o mică regină pentru bărbatul lor.

La fel este cu bărbații, care au fost născuți să fie fii de Dumnezeu, dar nu văd ce li se întâmplă în realitate. Oh, este un lucru atât de îngrozitor! Dar Dumnezeu a venit jos, iar caracterul Lui era Hristos; El era reflectarea Lui. El era Dumnezeu arătat vizibil. Observați? El S-a făcut vizibil.

Chiar la început, El nu era Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este Cel ce primește închinarea, ori atunci nu era nimeni să I se închine. Tot ce exista atunci era veșnic, iar atributele erau în El. Și acele atribute erau gânduri, iar când acele gânduri au fost exprimate prin cuvinte, Cuvântul S-a manifestat.

Ce era aceasta? Totul este Dumnezeu devenit tangibil. Voi sunteți o parte din Dumnezeu, iar Isus a venit să-i răscumpere pe cei ce au fost scriși în Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. Ei erau în gândurile lui Dumnezeu și pe aceștia a venit El să-i răscumpere. Astfel, de îndată ce sunt atinși, ei pot vedea, pentru că Viața este acolo, dar dacă Viața nu este acolo, ce se întâmplă? Nu pot vedea și nu vor vedea niciodată.

Isus a spus: *„În ziua aceea veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine, și că Eu sunt în voi.”* (Ioan 14.20).

Esența tuturor lucrurilor este că Dumnezeu a devenit vizibil, și așa cum soțul și soția devin una împreună, tot așa Dumnezeu și biserica Sa devin una.

Desigur, a durat câtva timp până când această femeie căzută, care a fost exemplificată prin Eva, a fost răscumpărată. Când a căzut Eva, Adam nu a fost înșelat, dar fiind înșelată, ea era în păcat. Adam a știut că face ceva rău, dar Eva nu a știut.

Poate vă rănesc, dar voi știți că eu am spus întotdeauna aceasta. Eu nu sunt de acord cu femeile păstor. Ele nu ar trebui să aibă o asemenea slujbă, pentru că femeia este un vas slab.

Noi știm că Eva a fost amăgită de cineva care a citat din Cuvânt omițând doar puțin din El. Aceasta a cauzat toate problemele și acesta este motivul pentru care Pavel a spus că femeia trebuie să învețe în tăcere în biserică.

Toată această descoperire sfântă prin exemplele din Biblie, ni-l arată pe Dumnezeu venind împreună cu o soție răscumpărată. El i-a avut pe toți cei răscumpărați în gândurile Lui, încă înainte de întemeierea lumii, ei fiind atributele lui Dumnezeu manifestate. Dar pentru ca acea femeie să poată fi răscumpărată, a fost nevoie de un caracter mai bun ca al ei.

Acum vă voi spune ceva, dar nu ca să vă rănesc și nici ca să par deosebit. Eu nu predic o doctrină, dar „a răscumpăra” înseamnă „a ridica ceva ce a fost căzut și a-l aduce înapoi în locul în care a fost la început.” Aceasta înseamnă că nimeni nu va fi ridicat, decât cel ce a fost de la început în gândurile lui Dumnezeu. Ceilalți sunt doar ceva care-și arată statura. Vedeți, totul este într-o grădină. O grădină cu flori, fiecare avându-și roada ei.

Dar statura pe care vreți s-o vedeți este statura lui Hristos, care a fost proiectată de Dumnezeu pe pământ în chipul unui Om. Amin. Aceasta este statura pe care

doriți s-o vedeți, căci ceilalți sunt doar o completare pentru ea, înțelegeți?

Dumnezeu și-a reflectat caracterul Său nobil și iubitor într-un Om bun numit Hristos. El era singurul care putea face aceasta, deoarece era chiar Dumnezeu; era o natură fără păcat; era Cuvântul, natura fără păcat a lui Dumnezeu; era Cuvântul exprimat, Cuvântul care era la început.

Dacă sunteți în cartea Vieții Mielului, sunteți și voi exprimarea gândurilor lui Dumnezeu. El v-a văzut dorința, v-a văzut pe voi, încă înainte de-a exista vreun atom sau ceva.

Voi sunteți gândul lui Dumnezeu făcut Cuvânt și exprimat. Ce a rezultat? Ceea ce sunteți acum. Amin.

Aceasta este Dumnezeu în voi reflectându-L pe Hristos. Înțelegeți ce vreau să spun?

Nădejdea mea este că nu spun nimic contrar la ceea ce ați fost învățați, dar doresc să vă fac să ajungeți aici, la o reflectare, pentru că trebuie să vă identificați cu El. Dacă ați fost în gândurile lui Dumnezeu de la început, și sunteți reflecția Lui aici pe pământ, atunci veți purta mărturia Celui ceresc, așa cum și El a purtat mărturia cerului, iar când a fost înviat din mormânt I s-a dat un Trup. Tot așa, când noi vom învia, vom avea un trup ca și Trupul Său proslăvit.

Prieteni, învierea este sigură; este o garanție, iar noi avem certitudinea că vom avea parte de ea, când Duhul Sfânt vine în ființa noastră și ne identifică, ne legitimează ca persoane răscumpărate ale lui Dumnezeu. Amin.

Când primiți Duhul Sfânt, voi sunteți pecetluiți până la sfârșitul călătoriei. Acesta este semnul că prețul vostru a fost plătit, pentru că sunteți un caracter

răscumpărat.

Satana nu mai are treabă cu voi. Arătați-i doar semnul, apoi spuneți: „Pentru vindecarea mea a fost plătit un preț.” Acesta este biletul vostru de călătorie.

Luați semnul (voi sunteți răscumpărați), binecuvântarea, Duhul Sfânt, iar dacă Satana încearcă să tragă ceva peste voi, arătați-l, căci EL este identificarea voastră. Amin.

Voi sunteți identificați în învierea lui Hristos, în moartea și învierea Lui. Când muriți, sunteți identificați în învierea Lui, aceasta dovedind că ați fost cu El înainte de întemeierea lumii, deoarece sunteți răscumpărați, adică aduși înapoi.

„Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine.” și: „Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu este atras de Tatăl Meu...” (Ioan 6.37,44).

Acum observați. El a fost fără păcat ca să ia locul păcătosului; a fost Antidotul; a fost fără păcat ca să-i poată răscumpăra pe păcătoși. Dumnezeu era exprimat în El și identificat pe Sine în El.

Poate zici: „Frate Branham, ai spus cumva că Dumnezeu S-a identificat pe Sine?”
Da, așa am spus.

Ioan 1.1 spune că *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu.”*

Acum, înainte ca să fie un cuvânt, trebuia să fie un gând, deoarece cuvântul este un gând exprimat.

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu. Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.” (Ioan 1.1,14).

Identificați cum? Evrei 4.12:

„Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri. Pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțurile și gândurile inimii.”

Proorocii s-au identificat astfel pentru că Dumnezeu le spunea ce era greșit și ce urma să se întâmple. Aceasta este identificarea Cuvântului acestui ceas, El fiind manifestat.

El era plinătatea Cuvântului lui Dumnezeu, deoarece era plinătatea trupească a dumnezeirii; era Dumnezeu în trup uman. Numai Dumnezeu putea exprima un asemenea caracter.

Și acea scumpă Viață a trebuit să fie luată de la El, pentru a-i putea salva pe aceia pe care Dumnezeu i-a văzut mai înainte de întemeierea lumii, care erau gândurile Lui despre mine și despre tine.

Isus a venit să facă aceasta. Viața Lui desăvârșită a trebuit să fie jertfită ca să răscumpere acea persoană. Oh, iar dacă ați fost în gândurile lui Dumnezeu la început, cum puteți nega Cuvântul lui Dumnezeu? Cum este posibil să faceți aceasta dacă sunteți parte din El?

Isus a spus: *„Nu Eu fac aceste lucrări, ci Tatăl Meu care locuiește în Mine.”* (Ioan 14.10).

Acum noi știm că s-a produs o mare încurcătură în ce privește înțelegerea lui Dumnezeu, oamenii ajungând să învețe despre un Dumnezeu în trei persoane dar acestea sunt de fapt trei atribute ale lui Dumnezeu, trei slujbe:

- Dumnezeu deasupra noastră ascuns într-un Stâlp de Foc;
- Dumnezeu făcut trup și locuind printre noi: un Om pe care Îl puteam pipăi;
- iar acum, același Dumnezeu este în Biserica Sa.

Dumnezeu deasupra voastră; Dumnezeu cu voi și același Dumnezeu în voi. Vedeți? Același Dumnezeu în trei descoperiri diferite. Trei descoperiri dar același Dumnezeu.

Ca să nu fie nici o greșeală, natura Lui fără păcat exprima Cuvântul lui Dumnezeu. Și singurul fel în care veți putea fi capabili să exprimați Cuvântul lui Dumnezeu este să-L credeți și să-L vedeți lucrând împreună cu voi. Pentru aceasta, va trebui să aveți acea natură fără păcat care vine de la Dumnezeu.

Voi ați fost cunoscuți de El înainte de întemeierea lumii, dar înainte ca Cuvântul să Se poată exprima în voi, este nevoie de o natură fără păcat.

El era atât de mult o natură fără păcat, încât era Cuvântul în plinătate; Cuvântul lui Dumnezeu Se va revărsa atât de liber din El, încât chiar dacă rostea un singur cuvânt, acesta crea. Aceasta arăta cine era El, căci cine altcineva poate crea în afară de Dumnezeu? Vedeți?

Dumnezeu este singurul Creator care există, iar El a fost într-o armonie atât de desăvârșită cu Cuvântul încât a putut crea. De ce? Pentru că El și Cuvântul erau

una.

Nici o altă natură n-ar fi putut face aceasta decât El. Nici un alt caracter, nimic din ceruri, nimeni altcineva. El era începutul aceluia caracter de Salvator.

Îngerii n-au fost născuți, ci au fost creați ca făpturi cerești care să-L slăvească pe Dumnezeu, de aceea ei nu puteau fi un Mântuitor. Nici un om obișnuit născut dintr-un om obișnuit, nu putea fi Mântuitor, deoarece natura lui era firească, de aceea era nevoie de Dumnezeu însuși să facă aceasta. Amin.

Nădăjduiesc că mă puteți înțelege. Aceasta era expresia ca să manifeste un caracter ca acesta. Omul era un caracter căzut, iar îngerii n-au fost creați pentru așa ceva.

Acum priviți. Și creștinii de astăzi au fost în gândurile Lui; gândurile Lui mai înainte de întemeierea lumii.

Dacă vă amintiți, omul a fost născut în păcat, înfășurat în nelegiuire și a venit în lume prin minciună, de aceea în el nu este nimic bun. Dar vedeți, dacă a fost în gândurile lui Dumnezeu, el a fost unul din atributele Lui. Mă urmăriți ce spun?

Iar Isus a venit să îndepărteze acei nori astfel încât atributul Său să poată fi exprimat. El este Cuvântul exprimat al lui Dumnezeu. Prin nimeni altcineva nu putea fi exprimat, deoarece toate celelalte caractere erau căzute. Și de ce a venit Isus să aducă înapoi acele caractere? Pentru că erau născuți în păcat și în nelegiuire.

El a venit ca Răscumpărător, iar „a răscumpăra” înseamnă „a aduce înapoi”. Amin.

Nimeni din lume nu putea să ia locul meu și al tău. Pe tine, care ești un creștin umplut cu Duhul Sfânt, Dumnezeu te-a văzut înainte de întemeierea lumii și a cunoscut fiecare trăsătură pe care o ai. Vedeți? Acesta este motivul pentru care a venit Isus aici, Răscumpărătorul, trupul omenesc: ca să vă aducă înapoi.

Ca să ne poată răscumpăra, a fost nevoie de El ca să fie Om. El Și-a arătat atributul de Răscumpărător prin faptul că a venit aici ca să vă aducă înapoi de unde ați venit.

Există o singură formă a Vieții veșnice, iar cuvântul grec „Zoe” înseamnă „propria Viață a lui Dumnezeu”. Astfel, fiind un fiu al Său, tu devii o parte din acea Viață. Aceasta înseamnă că voi posedați Viața care nu a avut niciodată început și care nu poate avea nici sfârșit. Gândiți-vă numai. Ea nu se poate sfârși pentru că acel Cineva veșnic nu a început niciodată....Viața care este în voi nu a început pentru că ea este Dumnezeu, iar voi ați fost în gândurile Lui veșnice.

Acum, ele sunt exprimate aici într-un trup omenesc spre slava Lui. Isus a venit să facă posibil acest lucru, El fiind Fiul. Plinătatea dumnezeirii a trebuit să vină și să devină aceasta.

Caracterul fără păcat al lui Dumnezeu a făcut aceasta ca să poată răscumpăra și celelalte gânduri care urmau să vină la El, făcându-Și o soție. Înțelegeți ce vreau să spun?

Oh, aceasta este o istorie glorioasă, de aceea nu ar trebui să trecem așa ușor peste ea.

El a creat. Dumnezeu Și-a revărsat prin El exact cum suflă vântul printr-o clădire sau ca apa care curge ca un curent, El și Cuvântul fiind una.

Nici un alt caracter nu putea face aceasta, deoarece El a fost singurul născut fără intervenția cărnii. Toți ceilalți oameni au venit prin dorința firească, prin fire, dar El a fost născut fără dorință firească; a venit printr-o fecioară.

Dumnezeu S-a identificat pe Sine așa cum suntem noi. El Și-a luat o caracteristică, ceea ce era El; pentru că El este Dumnezeu. El Și-a întins cortul aici jos și a devenit Om. Da, El Și-a făcut un cort, un trup în care să trăiască, iar acel trup este cunoscut ca Isus. Dumnezeu a locuit în Hristos. El a devenit Om ca să ne salveze pe noi. A luat un chip asemenea nouă, ca să poată modela în noi caracterul Său. Și caracterul Lui a fost atât de supus că a făcut tot ce l-a plăcut lui Dumnezeu, stând doar pe Cuvânt. Pentru aceasta ne-a modelat și pe noi: să stăm doar pe Cuvântul lui Dumnezeu, să ne găsim locul și să știm unde ne aflăm. Stați pe Cuvântul Lui!

Gândiți-vă că noi suntem chemați să ne formăm propriul caracter care trebuie să fie la fel ca al Lui, iar aceasta se poate realiza doar prin Duhul Său. Astfel, prin El, noi suntem fiii și fiicele lui Dumnezeu, având în inimă gândul Lui care ne modelează caracterul făcându-l asemenea cu al Lui.

Fie ca gândul lui Hristos să fie găsit și în voi, căci El a făcut numai ceea ce l-a făcut plăcere lui Dumnezeu. El a știut cine este; a știut că este Fiul lui Dumnezeu, că urma să ocupe acel loc, iar caracterul Său a fost cum trebuia să fie. El știa exact ce l se cerea lui Mesia, de aceea, întotdeauna a căutat să facă lucruri și nu a făcut nimic până nu-l arăta Tatăl care era voia Sa.

Surorilor, nu vreau să vă rănesc, dar ar trebui să vă găsiți locul în Cuvânt, dacă sunteți creștine. Nu luați ceea ce spune un crez, căci aceasta este aici jos, în această carne de tun, care va fi nimicită. Găsiți-vă locul vostru ca și creștini, deoarece caracterul vostru trebuie modelat după caracterul lui Hristos.

Voi sunteți „Zoe”, așa cum și El era „Zoe”, așa că dacă Biblia îi spune femeii că nu are voie să-și taie părul, cum ar putea să o facă? Dacă Cuvântul spune că bărbatul este stăpânul casei, cum poate ocupa femeia acest loc? Ce se întâmplă cu voi, fii

de Dumnezeu? Vedeți, aceasta este dovada că nu vă găsiți locul.

Acum priviți. Voi sunteți chemați să veniți să luați caracterul Lui, deoarece dacă aveți caracterul Lui, El vă va modela gândul făcându-l asemenea gândului pe care L-a avut El. Și gândul Lui a fost să facă întotdeauna ceea ce L-a poruncit Tatăl.

El a spus: „*Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.*” (Ioan 5.39). Cu alte cuvinte: „Dacă nu fac exact ceea ce spune Scriptura că voi face, dovediți aceasta.”

Dacă Dumnezeu ar sta aici, pe platformă, astăzi, și ar întreba: „Ce se cere de la un creștin?” unde am fi cu toții? Vedeți? Caracterul nu se exprimă singur.

Gândul Lui era să stea pe Cuvântul lui Dumnezeu și același gând care era în El, urma să fie în noi. Oh, iar dacă gândul Lui este în noi, ne va face plăcere să facem tot ceea ce a făcut El.

Dacă în noi este caracterul Lui, vom fi exact cum a fost El, este adevărat? Toți proorocii au avut aceasta. Să ne gândim cum a procedat Noe în timpul lui; cum a procedat Moise, Daniel, tinerii evrei și alții.

Cuvântul modelează în noi caracterul lui Dumnezeu, dar dacă oamenii amestecă Cuvântul cu un crez omenesc nu se mai poate obține acel caracter dumnezeiesc. Voi nu puteți amesteca lumea cu Cuvântul, pentru că Isus a spus clar: „...*Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona.*” (Matei 6.24). Iar Mamona este lumea. Tu nu poți fi și cu una și cu alta, pentru că „*Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El.*” (1 Ioan 2.15). Este adevărat? Deci, nu puteți să le amestecați, așa cum nu puteți amesteca uleiul cu apa. Pur și simplu nu se pot amesteca. Scuturați-le cât vreți sau faceți ce vă trece prin cap: ele nu se vor amesteca. Tot așa, nici caracterul vostru nu se va amesteca cu lumea dacă ați fost modelați după caracterul lui Dumnezeu, adică dacă ați lăsat ca gândul care era în Hristos să fie și

În voi. Acesta este Turnul vostru de control, direcția.

Acum haideți să ne uităm în Oglinda lui Dumnezeu, care este Cuvântul Său, și să ne identificăm caracterul nostru prezent cu unul din caracterele Bibliei, apoi vom încheia.

Haideți să privim ca să vedem dacă putem fi reflectați în vreunul din caracterele Bibliei. În felul acesta puteți să vă judecați singuri, ca să nu mai fiți judecați de altcineva. Judecați-vă voi înșivă.

Acum priviți. Cuvântul creează un caracter, noi știm aceasta, de aceea vom privi în Oglinda Lui și vom încerca să ne identificăm cu unele personaje ale Bibliei.

Dacă mă înțelegeți, să spuneți: „Amin”.

Dacă ați fi trăit în zilele lui Noe și ați fi avut caracterul pe care-l aveți acum, de care parte ați fost stat? Fiți atenți!

Cu care grup v-ați fi identificat, dacă ați fi avut caracterul pe care-l aveți acum și ați fi trăit în zilele lui Noe? Ați fi fost cu proorocul și cu Cuvântul legitimat al lui Dumnezeu; ați fi stat cu minoritatea, sau ați fi îmbrățișat părerea celor mai populari din timpul acela? Ați fi aparținut bisericilor timpului și ați fi stat de partea grupului care spune: „Păi, nu avem nimic împotriva bătrânului, căci s-ar putea să aibă dreptate?” Sau ați fi fost alături de el, dând arca cu smolă?

Gândiți-vă acum la caracterul vostru. Ce ați fi făcut dacă toți ar fi fost împotriva? Amintiți-vă cum îl critica lumea pe prooroc și mesajul lui. Toate bisericile îl criticau, iar oamenii de știință spuneau: „Omul acesta este nebun!”

Tot așa au spus și despre Isus când le-a zis că trebuie să mănânce trupul Lui și să bea sângele Lui. „O,” își ziceau ei, „omul acesta este un canibal! Este un vampir!”

Vă dați seama de partea cui vă puneți adunând tot mai multă educație și cultură? Vă puneți de partea diavolului. Biblia spune că fiii întunericului sunt mai înțelepți decât fiii Luminii. Uitați-vă la fiii lui Cain. Fiecare dintre ei a devenit om de știință, făurind lucruri mărețe. Dar urmașii lui Set au fost oameni umili, țărani și păstori, este adevărat?

Au fost oameni cu renume, ca în zilele lui Noe; au zidit orașe impunătoare și au ridicat piramidele, căci erau oameni de știință. Acest soi de oameni critica mesajul prorocului, chiar dacă era însoțit de legitimarea lui Dumnezeu.

Cum ar fi fost dacă am fi trăit în zilele lui Ilie și ale Izabelei? Hollywood-ul a început cu 2500 de ani în urmă, cu toate fardurile și moda lui, prinzându-le pe toate fiicele lui Israel, iar un bătrân s-a ridicat și a lovit în toate acele lucruri. Dar ce spuneau preoții? „Ei bine, nu-l luați în seamă pe bătrânul acela, căci după o vreme vom termina cu el. Împăratul nostru se îmbracă la fel ca noi; are cele mai frumoase haine, și ce importanță are dacă mai faci asta sau cealaltă?” Vedeți, asta spuneau păstorii poporului, dar în mijlocul lor stătea un om singuratic, care-L avea pe „Așa vorbește Domnul”.

Și eu vă întreb: cu caracterul de acum, de care parte ați fi stat? Când mergeți acasă, uitați-vă în Oglindă ca să vedeți unde sunteți.

De ce parte v-ar fi pus starea voastră prezentă în ziua aceea? V-ați fi dus cu ideile moderne și cu denomițiile, spunând: „O, noi suntem mulți!”?

Desigur, ei toți îl slăveau pe IeHoVaH în fiecare lună nouă; strigau, beau apă din izvor și-L laudau pe Dumnezeul cerurilor, dar în realitate se aflau la un milion de mile depărtare de Adevăr.

Unde v-ar fi plasat experiența voastră prezentă de creștin în timpul lui Ilie? Cu cine v-ați fi identificat? Care parte ați fi ales-o? Sau când Moise a scos Israelul din robie, mergând în Egipt ca un prooroc identificat cu Cuvântul lui Dumnezeu care îi făgăduise lui Avraam că așa se va întâmpla, de care parte ați fi stat? Moise s-a dus și a făcut toate acele semne, întocmai cum îi poruncise Dumnezeu, este adevărat?

Acum ascultați cu atenție, căci vom încheia imediat. El i-a scos afară pe acei copii și i-a dus în pustie.

Penticostalii au părăsit denomi-națiunea metodistă cu 50 de ani în urmă și au trecut dincolo de graniță, dar acolo s-a ridicat un om care a spus: „Stați puțin! Haideți să facem o organizație!” Omul acela se numea Datan. El a spus: „Moise, crezi că tu ești singurul om sfânt dintre noi? Păi, avem și alți oameni sfinți care pot spune ceva despre aceasta, de aceea vom forma un grup micuț și vom crede așa și așa.”

Cu care grup s-ar fi identificat caracterul vostru prezent? În timpul Izabelei v-ați fi alăturat acelei femei care-și tăia părul, își vopsea fața și era o femeie modernă, sau ați fi stat de partea lui Ilie? V-ați gândit cu cine v-ați fi identificat?

Tu spui: „Eu sunt penticostal”, dar eu nu te-am întrebat ce ești, ci am întrebat de caracterul tău.

Vom trece peste aceste lucruri mici la care priviți și vom intra în interiorul vostru. L-ați auzit pe Duhul Sfânt la sfârșitul adunării de aseară? Acesta-i motivul pentru care spun ce sunt astăzi.

Oamenilor, deschideți-vă înțelegerea spirituală; căci este mai târziu decât credeți. O, dacă v-ați putea vedea pe voi înșivă în acea Lumină! Uitați-vă unde sunteți astăzi și veți vedea unde ați fi fost atunci în urmă.

V-ați fi pus de partea pe care a vrut s-o organizeze Datan? Sau v-ați fi separat și ați fi stat de partea Cuvântului? Vedeți?

Moise a fost legitimat tot timpul că are mesajul Domnului, Dumnezeu dovedind aceasta în toate felurile, pentru că tot ce a spus s-a împlinit. El i-a spus Israelului, în Deuteronom, să urmeze semnele și să asculte de Moise, deoarece Dumnezeu își îndeplinea făgăduința prin el, dar cu toate acestea, Datan, care fusese un conducător isteț în Egipt, s-a ridicat și a spus: „Tu încerci să pari a fi singurul care are ceva.” Dar acela nu era Moise, ci el făcea doar ceea ce-i poruncise Dumnezeu. Vedeți, nu toți trebuiau să fie Moise, ci ei trebuiau să urmeze ceea ce a spus El.

Nu trebuie ca toată lumea să facă semne și minuni. Vedeți? Acesta este necazul cu oamenii de astăzi.

O soră m-a întrebat în timp ce veneam pe drum: „Frate Branham, eu postesc, postesc și postesc, dar cu toate acestea încă nu pot scoate draci.”

„Tu nu ai fost născută să faci aceasta, ci datoria ta este să postești, pentru că Duhul Sfânt face prin altcineva aceasta.”

Vedeți? Voi nu vă știți locul.

Dacă am avea timp, am învăța despre aceste lucruri în adunări mai lungi, dar esențialul este că aceste lucruri sunt făcute de El. Tot ce trebuie să faceți voi, este să vă dedicați chemării pe care o aveți. Aliniați-o întotdeauna cu Scriptura și vedeți dacă este corectă sau nu.

Moise era criticat tot timpul de grupul lui Datan dar Dumnezeu era cu el, iar El i-a spus: „*Depărtează-te de ei, pentru că îi va înghiți pământul!*” și așa a fost.

Acum vedeți, voi trebuie să știți ceasul în care trăiți și să vă judecați caracterul privind caracterele Biblie.

Priviți zilele lui Hristos....În timpul acela, ei aveau seminarii bune, aveau predicatori educați, aveau cele mai bune ritualuri și tot ce avem noi astăzi, dar când a venit Isus în scenă, L-au privit ca pe un renegat. Totuși, Dumnezeu Și-a identificat propriul caracter în El, dovedind că El era Mesia cel așteptat. De altfel, Isus le-a spus: „Dacă vreți să știți cine sunt, cercetați Scripturile.” „Noi îl știm pe Moise”, ziceau ei, „dar Tu...”

„Dacă l-ați fi cunoscut pe Moise, M-ați fi cunoscut și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine.” (Ioan 5.46).

Dacă ați fi trăit în zilele acelea și ați fi fost membrul unei biserici bune, de care parte v-ați fi pus? De care parte v-ar pune caracterul vostru de astăzi? Gândiți-vă bine. De care parte v-ați fi pus în zilele lui Isus, dacă păstorul vostru v-ar fi spus: „O, lucrurile acelea nu au nici un sens!”?

Indiferent ce au spus oamenii, Isus a pășit în față și a spus: „Scripturile spun că aceste lucruri le voi face”, și le-a făcut. „Scripturile spun că voi fi născut de o fecioară și că voi face aceste lucruri. Cercetați Cuvântul și vedeți dacă am greșit.” Cu toate acestea ei spuneau: „Nu-i dați nici o atenție căci nu este în toate mințile.”

De ce parte v-ar pune caracterul vostru dacă ați fi trăit în zilele acelea? Ce ați face știind că toate acele mari denominațiuni și toți teologii erau împotriva Lui? Împotriva cui? Împotriva Cuvântului manifestat în care era identificat Dumnezeu însuși.

Isaia spunea despre El: „...Îl vor numi: Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii”, și: „Fecioara va naște un Fiu....” iar: „Domnia va fi pe

umărul Lui și Împărăția Lui nu va avea sfârșit.” (Isaia 7.14 și 9.6). Cine este această Persoană? Un Copil Dumnezeu. Apoi Dumnezeu devine un Bărbat. Vi-l puteți imagina pe IeHoVaH născându-Se într-un grajd? Vi-L puteți imagina jucându-Se ca un copil? Vă puteți imagina că o biserică ce I Se închina a putut să Îl răstignească?

De care parte v-ați fi identificat: ați fi stat de partea Cuvântului tranșant care era spus de Dumnezeu însuși sau v-ați fi urmat crezul? Unde s-ar fi aliniat caracterul vostru de acum? Prieteni, exact poziția pe care o aveți acum, ați fi avut-o și atunci. Acesta este adevărul.

Acum priviți. Caracterul Său a fost identificat de semnul Său mesianic, dovedind că Dumnezeu era în acel Om, Cuvântul. Înțelegeți ce vreau să spun? El putea deosebi gândurile și să spună lucrurile ascunse, cum s-a întâmplat în cazul femeii samaritence... Cuvântul a găsit-o, iar când i-a văzut strălucirea, L-a primit imediat. De ce? Pentru că era unul din acele gânduri ale lui Dumnezeu manifestate.

Dar cei ce purtau mințile eclesiastice cu mare demnitate, care aparțineau bisericii și pretindeau că posedă Lumina, perverteau Cuvântul prin tot felul de lucruri, făcându-L fără putere. Astfel lumina lor era întunecoasă.

Este ca și cum ai încerca să acoperi strălucirea soarelui cu un fulger. Ați putea face aceasta? Sau este o altă Lumină care ar putea s-o facă? Nu. De ce? Pentru că este Cuvântul lui Dumnezeu manifestat, deoarece El a zis: „*Să fie lumină.*” Și așa a fost.

Prieteni, nici un crez, nici o denotațiune, nici un papă sau preot, nici un doctor în divinitate, nici o organizație, nici o națiune, nimeni și nimic, nu va putea acoperi Lumina manifestată a lui Dumnezeu.

Când Cuvântul este vorbit, Ea vine la viață și va face exact ce I s-a spus să facă. Nici un crez nu va putea sta în apropiere, decât Lumina însăși și cei ce umblă în Ea.

Acesta este Isus Hristos care a înviat din morți. El însuși Se manifestă printre noi, iar noi umblăm în Lumina Lui.

Isus a spus că: „*Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul niciodată.*” (Matei 24.35).

Observați. Toți învățătorii Bibliei vedeau Cuvântul adevărat, vedeau semnul mesianic, dar cu toate acestea nu-L credeau. În schimb ceilalți, care aveau în ei gândul lui Dumnezeu, ca de exemplu, Petru și Natanael, au recunoscut Lumina de îndată ce au văzut-o strălucind. Nu a trebuit să fie invitați la altar, nici trași sau împinși; nu a trebuit să li se promită că dacă vor veni, li se va face ceva, că vor trăi mai bine, sau că se va vorbi cu șeful pentru o slujbă mai bună, pentru un loc mai bine plătit. Lor nu le-a pasat de așa ceva, ci tot ce voiau, era să-și păstreze locul în Hristos, căci Biblia spune:

„...nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare,

nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu care este Isus Hristos, Domnul nostru ”(Romani 8.38-39).

Vedeți? Nici prigoana, nici primejdia, nici chiar moartea, nu ne pot despărți de El, pentru că noi am fost întotdeauna în gândurile Lui. În ordine. Să mergem mai departe.

Statura voastră prezentă s-ar identifica cumva cu fariseii aceluia timp? Poate ziceți: „Nu se identifică cu ei.” Bine, atunci ce părere aveți de Evrei 13.8, unde ni se spune că „*Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.*”? Spuneți acum cu cine se identifică cu adevărat caracterul vostru prezent?

„Păi, eu n-aș avea nici o legătură cu acei farisei! Nu, domnule.” Acesta este doar un nume, dar cum este cu starea voastră de acum, când Îl vedeți lucrând în Biserica Lui de astăzi, la fel ca atunci?

Istoria se repetă. Fariseii aceluși timp au stat împotriva Lui din cauza prejudecăților, iar astăzi este la fel. Lumea denominațională stă împotriva Adevărului lui Dumnezeu din pricina prejudecăților ei.

Nu demult am stat de vorbă cu un preot catolic care mi-a spus: „Tu încerci să înveți ce spune Biblia.”

„Desigur, pentru că o cred,” am răspuns.

„Dumnezeu este în biserica Sa,” a continuat el.

„Dumnezeu este în Cuvântul Său,” i-am răspuns.

„Toți apostolii au fost catolici. Petru, Iacov, Ioan și toți ceilalți au fost catolici.”

„Bine, atunci ce crezi despre biserica de astăzi?” I-am întrebat.

„Este mult mai bună decât a fost atunci.”

„Aceasta înseamnă că faceți lucrurile pe care le-ați făcut atunci,” am spus eu. Vedeți, caracterul arată ce este cu adevărat.

Era vorba de prejudecată, căci ei vedeau de fapt Adevărul. Astfel, Nicodim, unul

dintre preoții lor, a spus:

„Rabi, noi știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.” (Ioan 3.2).

Vedeți, totul era din pricina prejudecăților, din cauză că nu S-a alăturat grupărilor... Dacă El ar fi venit și ar fi spus: „Voi, fariseilor, sunteți greșiți. Eu sunt saducheu!” sau dacă ar fi spus: „Voi, saducheilor, sunteți greșiți. Eu sunt un fariseu,” atunci fariseii ar fi spus imediat: „Vedeți? V-am spus că noi am avut dreptate.” Dar El nu a venit nici pentru o grupare, ci a stat între ele.

O, dacă L-ați urma, să puteți vedea minunile Lui!

Poate zici: „Dar mie-mi place să văd minunile Lui!” Da, L-ai urmat să vezi minunile Lui, dar când a ajuns în acest loc în care S-a oprit și a început să-i învețe pe oameni Cuvântul Său....

Șaptezeci de lucrători care fuseseră însărcinați de Hristos, s-au ridicat și L-au părăsit pentru că a spus ceva ce știința lor nu putea cuprinde. Ei nu puteau înțelege cum acel Om, fiind totuși un om, se făcea Dumnezeu și spunea că vine din cer:

„Nimeni nu s-a suit în cer, afară de Cel ce S-a pogorât din cer, adică Fiul omului, care este în cer.” (Ioan 3.13).

El era Dumnezeu. Sigur că era, dar ei spuneau: „Asta-i prea de tot! Nu putem merge mai departe.”

Cu cine v-ați identifica acum caracterul? Cu siguranță vă veți regăsi undeva. Ce ați

fi făcut dacă ați fi trăit în timpul acela, când toți acei învățători erau împotriva Lui și-L batjocureau?

Deși minunile Lui Îl identificau, cei 70 de păstori și predicatori, s-au ridicat și au spus: „Noi nu putem înțelege aceasta!” și au plecat.

Voi ce ați fi făcut, ați fi plecat ca și adunarea? Sau ați fi procedat ca ucenicii care au spus: „Nu ne pasă ce zic ei! Noi știm că El este aici.” Văzându-i că rămân, Isus i-a pus la încercare, zicând: „*Voi nu vă duceți cu ei?*”

Vedeți, ei au încercat să-L defăimeze, zicând: „Păi, omul acesta este un vampir, căci a spus că trebuie să-l mâncăm trupul și să-l bem sângele.” Și adunarea L-a părăsit.

Predicatorii au spus: „Noi vom mai sta puțin să vedem despre ce este vorba.” Și Isus a continuat: „Când Îl veți vedea pe Fiul omului identificat cu Dumnezeu, când Îl veți vedea ridicându-Se la cer, de unde a venit...” „O, asta este prea mult pentru noi!” au zis ei și au plecat.

Atunci El S-a întors spre ucenici și le-a zis: „*Voi nu vă duceți?*” iar Petru a răspuns: „*Unde să mergem? Noi știm că numai Tu ai cuvintele vieții.*” (Ioan 6.67-68).

Acest lucru este și astăzi la fel, pentru că nu organizația sau grupul nostru are Cuvântul vieții, ci numai Isus Hristos.

Voi cu ce vă identificați? Cu niște pilde false, cu ceva inventat de oameni, sau cu realizările lui Dumnezeu?

Eu am vorbit despre aceste realizări, duminica trecută, în predica „Numărătoarea

inversă”, unde am arătat ce a fost în stare să facă Dumnezeu ca să-Și aducă Biserica într-o epocă astronomică. Puteți vedea acum identificarea voastră?

Aș vrea să le spun câteva cuvinte și tinerilor. Voi, tinerilor, cu cine vă identificați când sunteți la școală? Voi puteți despica bobul de grâu în bucăți, așa cum v-au învățat profesorii, dar știți ceva? Ei nu pot să vă dea Viața, pentru că Viața vine numai prin Hristos. Singurul lucru care poate să vă dea Viața este să-L cunoașteți pe El; nu să cunoașteți Biserica Lui, nici doar Cuvântul Lui, ci să-L cunoașteți pe El.

Când această Viață vine înaintea unui adolescent modern cum este tânărul Elvis Presley, care și-a vândut dreptul de întâi născut pentru o flotă de Cadillac-uri, pentru un milion de dolari și discuri de platină, o respinge, desigur. De ce? Pentru că dorește lumea.

Femeile vor rusalii care să le lase să își taie părul, să poarte pantaloni scurți, să facă tot ce vor, apoi să aibă pretenția că sunt pentecostale.

„O, spun oamenii, eu nu aș merge cu grupul acela, pentru că sunt atât de demodați....” Vedeți ce doresc ei? Aceasta este natura lor, iar unii bărbați care se lasă conduși de femei, le permit acestora să facă tot ce vor.

Nu uitați însă că *„Dumnezeu este în stare să ridice din pietrele acestea....”* Trebuie să fie cineva care să răspândească Lumina, iar noi avem astăzi bărbați care nu se tem s-o răspândească.

Deci cu cine vă identificați voi? Cu care grup sunteți? De care parte stați?

Observați. Tânărul bogat din Biblie s-a identificat cu propria sa biserică. Dacă vă amintiți, deși a avut ocazia să-L urmeze pe Isus, el a preferat să rămână mai departe cu biserica lui, identificându-se cu ea.

El era un băiat bun; spunea că a păzit toate poruncile și că a făcut toate acele lucruri cerute de Lege. Vedeți, el era la fel de bun ca și restul, dar a acceptat ideea bisericii lui și L-a respins pe Isus, de aceea, ultima lui identificare o găsim în Iad, strigând după Lazăr să vină să-i dea puțină apă.

Sau ați putea să vă identificați cu Iuda și grupul lui? El a început să umble cu Isus. Vedeți? A început bine, la fel ca penticostalii care au pornit cu câțiva ani în urmă, dar necazul este că după ce au ieșit din organizație, s-au întors înapoi, făcând o organizație ca cea din care tocmai ieșiseră.

Cu care grup vă identificați voi?

Iuda a observat că poate avea posibilitatea de-a obține lucruri mai mari decât avea. Astfel, pentru că ducea punga, s-a gândit că poate primi niște bani în plus vânzându-L pe Isus.

Exact aceasta a făcut și epoca Laodicea. Biblia spune despre ea: „...zici: *„Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.”* (Apocalipsa 3.17).

Aceștia sunt penticostalii, ultima epocă a bisericilor: nu biserica lui Luther, nici cea a lui Wesley, ci penticostalii. Aceasta este biserica ultimei epoci.

Unde vă identificați acum?

Tu spui: „Eu sunt penticostal”. Vedeți unde vă identificați? În biserica ce L-a scos afară. Sigur că da. De ce? Pentru că ei sunt bogați. Poate zici: „Bogați?” Mai demult obișnuiați să stați acolo afară și plăteați trei dolari pe săptămână pentru o cocioabă amărâtă. Nu spun ca și acum ar trebui să faceți așa, dar dacă acest lucru v-ar trebui ca să predicați numai Cuvântul, luați-l sus.

Acum noi plătim 50 de milioane de dolari pentru seminarii și lucruri mari, investind milioane și milioane în clădiri mari, apoi predicăm că Isus vine în curând.

Eu am văzut misionarii de pe câmpul Evangheliei, dar ei nu au nici măcar papuci în picioare. Amin.

Am văzut oameni care adunau daruri pentru misionari, iar un frate bătrân care avea numai o pereche de sandale, le-a dat jos și le-a pus în cutia pentru daruri pentru acei misionari.

Oh, Doamne! Unde sunteți identificați voi? Penticostalii.....Eu nu voi mai sta mult pe aici, dar voi știți ce vreau să spun.

O, Doamne! V-ați vândut dreptul de întâi născut pentru popularitate. De ce? Pentru că ați vrut să fiți ca metodiștii, ca bapțiștii și ca prezbiterienii.

De aceea aveți asemenea clădiri. Mai mult, ați ridicat un seminar ca un incubator, în care vă clociți predicatori care să vă lase să faceți tot ce vreți, apoi spuneți că sunteți penticostali. Aceasta este o minciună. Așa este. Amintiți-vă că Iuda L-a vândut pe Isus pentru 30 de arginți, tocmai pentru că dorea să fie mai popular printre ceilalți predicatori.

De ce a făcut aceasta? Pentru că se îndoia că Hristos era Cuvântul. El l-a văzut pe acel Om, a mâncat cu El, a pescuit cu El și toate celelalte lucruri. Să fie Acela Cuvântul? Nu putea crede așa ceva. Nu putea crede că Acela era Dumnezeu, dar era.

Știți ce l-a făcut pe Iuda să procedeze așa? Caracterul lui. A făcut cumva și caracterul tău la fel? Să nu uitați că Iuda era foarte religios.

Când am fost în Africa, ei mi-au spus: „Elvis Presley? Păi, noi avem toate cântecele lui.” Pat Bone și toți ceilalți....Nu ar trebui să se permită nici măcar să li se pronunțe numele, pentru că au răspândit peste tot numai murdărie și spurcăciune. Oh, totul este numai ipocrizie.

Cine rostește Numele Domnului să se depărteze de păcat. Dar iată-vă! Vedeți unde am ajuns? Păcatul este atât de înșelător, se apropie atât de fin și nu știi când este acolo și te-a înșelat deja. Vedeți? Atunci ești deja în ghearele lui.

Puteți vedea acum care a fost identificarea finală a lui Iuda?

Frate, chiar dacă biserica la care mergi tu este mai mare decât cea de după colț, s-ar putea ca ei să predice adevărul, iar tu, nu.

Vedeți unde vă duce aceasta? Este duhul lui Iuda, iar voi știți că ultima lui identificare l-a atârnat de un pom.

Sau vă identificați cu adevărații ucenici ai lui Hristos, care stăteau sinceri față de El și față de Cuvântul Său împotriva tuturor criticilor din jur? Vă puteți identifica cu Petru în ziua cincizecimii? Când toți cei din jur spuneau: „Uitați-vă la grămada aceea de nebuni! Toți sunt beți.” Petru s-a ridicat și a spus:

„Bărbați iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta, și ascultați cuvintele mele!

Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi.

Ci aceasta este ce a fost spus prin proorocul Ioel...” (Fapte 2.14-16).

Ce era aceasta? Manifestarea Cuvântului lui Dumnezeu. Și Petru a continuat:

„Pocăiți-vă și fiecare dintre voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru.”
(Fapte 2.38-39).

Voi știți că El nu i-a chemat pe toți, dar cei ce sunt chemați știu ce au de făcut. În ordine.

Voi știți că și Dima l-a părăsit pe Pavel din cauză că iubea lucrurile lumii. El s-a gândit că ar trebui să aibă o mare școală biblică, și să se unească cu ceilalți ca să formeze câteva asociații mari, câteva organizații.

Păi, Pavel putea vindeca bolnavi și era prooroc, deci ar fi putut aduna o mulțime de bani, chiar milioane, dar cu toate acestea avea doar o manta pe el. Voi știți că i-a scris lui Timotei: *„Când vei veni la mine, adu-mi mantaua căci se face frig pe aici.”*

Văzând aceasta, Dima s-a dus cu lumea, părăsindu-l pe bietul său frate și lăsându-l să lupte singur. Ați putea să-L părăsiți pe Isus dacă L-ați vedea stând în frig și în nevoi?

Vi-l amintiți pe sfântul Martin? Cred că mulți dintre voi își amintesc ce s-a scris despre sfântul Martin din Tours, Franța.

El era văr cu Irineu, dar nu era creștin; doar mama lui era creștină. Martin a trăit la câteva sute de ani după apostoli, în vremea când credincioșii se luptau să țină

Cuvântul împreună.

Istoria spune că într-o după-amiază, în timp ce trecea pe sub o poartă, Martin a văzut un biet cerșetor ce era aproape înghețat de frig. Nu era nimeni să-i dea o haină, dar Martin și-a scos mantaua, a tăiat-o în două și l-a învelit cu o jumătate din ea pe sărmanul om, după care a plecat mai departe.

Văzându-l ce face, oamenii au râs de el, zicând: „Ce soldat nebun! El încalcă regulamentul armatei deoarece și-a rupt mantaua în două.”

Dar în noaptea aceea, în timp ce dormea, Martin a fost trezit de un zgomot. Când a privit în sus, l-a văzut pe Isus stând în fața lui înfășurat în acea bucată de manta. Prin aceasta, Martin a fost încredințat că ceea ce-i făcuse acelui cerșetor, i-a făcut de fapt lui Isus Hristos.

Cum vă place: să stați de partea Evangheliei și să suferiți pentru ea, sau să mergeți cu o mulțime populară așa cum a făcut Dima?

Sau vreți să stați lângă El, fie că trăiți sau că muriți, așa cum a făcut Petru? El a spus: „Sunt gata să merg cu tine la închisoare sau oriunde vei merge Tu.” În ordine, dar dacă vine provocarea în biserică, dacă femeile ar vrea să-și taie părul, sau ar vrea să facă la fel ca în Corint, de care parte vă veți pune? Ce va face starea voastră de acum în acel timp?

Gândiți-vă, surorilor! Când Pavel a spus: *„Femeii nu-i dau voie să învețe pe alții, nici să se ridice mai presus de bărbat, ci să stea în tăcere,”* (1 Timotei 2.12) ele i-au scris și i-au spus: „Păi, la noi în biserică Duhul Sfânt ne-a spus...” Dar el le-a zis: *„Ce? De la voi a pornit Cuvântul lui Dumnezeu? Sau numai până la voi a ajuns el?”*

Dacă crede cineva că este prooroc sau insuflat de Dumnezeu, să înțeleagă că ce

vă scriu eu, este o poruncă a Domnului." (1 Corinteni 14.36-38), iar în Galateni 1.8 a adăugat:

„Dacă un înger din cer ar veni să propovăduiască o Evanghelie, deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema.”

De care parte ați sta, dacă în biserica voastră s-ar întâmpla așa ceva? Încercați să aflați acum.

Poate ziceți: „Bine, frate, dar eu sunt bine văzut....”

Mie nu-mi pasă cine ești sau cum ești văzut, pentru că Pavel s-a aflat într-o poziție înaltă când a renunțat la totul. Eu te întreb care este poziția ta actuală, caracterul tău? Ce face el pentru tine? Unde te-ai identificat tu?

Pavel a avut o educație înaltă primită de la marele învățat Gamaliel, dar s-a oprit ca să vadă cum crește Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru aceasta a renunțat la toată viața lui.

Moise putea să devină următorul faraon, dar a ales să ducă Cuvântul lui Dumnezeu prin pustie.

Isus a venit din ceruri ca să vă dea Viața. Cu care grup v-ați identifica? Vă rog să mai stați câteva minute liniștiți, dacă vreți să se facă rugăciune pentru voi. Știu că v-am ținut mult, dar mai sunt doar 20 de minute până la ora 5.00, atunci vom fi gata. Deci cu care grupare v-ați identifica?

Isus a venit ca să Se facă Lumină. Lumina blițului face o fotografie, ca voi să puteți fi reflectați în ea. Tot așa, El vrea să fie reflectat în voi, ca să arătați ca El. În felul

acesta, când oamenii se uită la voi, să vadă Cuvântul lui Dumnezeu trăind prin voi.

De aceea a venit: ca să aducă acea Cameră prin sângele Său sfințit, ca să aducă Cuvântul mai aproape de voi.

Din pricina aceasta a spus în Ioan 14.12: „*Lucrurile pe care le fac Eu, le veți face și voi...*” „Și dacă cineva Mă va urma, trebuie să-și nege crezul, să se nege pe sine, să nege lumea, să-și ia crucea și să Mă urmeze.”

V-ați găsit cumva identificarea în vreun text din Biblie în care ei nu au stat? Voi trebuie să vă identificați undeva.

Acum ascultați. Blițul a strălucit, așa că știți cum sunteți, pentru că Fotografia s-a făcut. Unde stați? Judecați singuri.

Dumnezeu să ne ajute să fim atât de identificați cu El, încât Hristos să-și reflecte propria Sa Viață în a noastră.

Ascultați. Aurarul lua o bucată de aur și o bătea și pe o parte și pe cealaltă, până când își vedea chipul reflectat în ea. Abia atunci acel aur era pur, pentru că toată zgura a ieșit.

Fie ca începând din clipa aceasta, Duhul Sfânt să ia Cuvântul Său și să-L bată în inimile noastre până când toată îndoiala, toate crezurile și toate lucrurile contrare lui Dumnezeu, vor pleca, așa încât noi, Biserica, să putem reflecta învierea Lui.

Acum, în timp ce vă pregătiți pentru rugăciune, ascultați o mică povestioară. Probabil că mulți dintre voi ați auzit de Carlsbad, New Mexico. Acolo, sub pământ, se află o grotă prin care mergi cam o milă. Și în acea grotă este atât de întuneric

Încât dacă îți pui mâinile în față, nu le poți vedea. Odată, a coborât acolo jos, o familie, iar băiatul mergea împreună cu ghidul. Și cum mergeau, la un moment dat s-a stins lumina. Imediat, fetița a început să plângă, pentru că era speriată. Cam așa este și cu micuța Mireasă acum, căci trebuie să-și ocupe poziția ei și totul arată foarte întunecat.

Există numai două posibilități: ori veți fi prinși în Consiliul Bisericesc, ori luați poziție și ieșiți afară.

Este momentul să reflectați adânc la caracterul vostru. Ce veți face în timpul acela? Ce se va întâmpla când nu veți mai putea cumpăra sau vinde, când vor avea o uniune a bisericilor?

Poate zici: „Păi, când se va întâmpla...” Nu, nu! Blițul a făcut fotografia atunci. Tu vei fi acolo deja. Înțelegeți? Voi știți ce spune Biblia despre aceasta? Atunci mulți vor spune: „Da, Doamne, noi venim acum...” dar va fi prea târziu, pentru că Ușa este închisă.

Dar ce se va întâmpla cu micuța Mireasă? Pentru a vă răspunde, mă gândesc la micuța povestioară. Voi știți cum este. Micuța a început să țipe și să facă istericale, pentru că era speriată de moarte de ceea ce se întâmpla, căci s-a trezit deodată în acea beznă înfricoșătoare. Băiețelul însă a strigat cât a putut de tare și i-a zis: „Nu te teme, surioară, căci avem aici un om care poate aprinde lumina.”

Da, avem un Om care poate aprinde Lumina, care poate face ca Cuvântul lui Dumnezeu să facă ceea ce trebuie să facă, iar acel Om este Isus Hristos.

Prieteni, lăsați caracterul vostru să-L reflecte pe El. Haideți să ne rugăm. Nu te teme, surioară, căci noi avem un Om care poate aprinde Lumina.

Oriunde ați fi, oriunde v-ați văzut locul în după-amiaza aceasta, caracterul vostru prezent vă va face să vedeți undeva de-a lungul liniei, iar noi am putea vorbi despre aceasta ore în șir.

Deci, care este caracterul vostru prezent?

Acum haideți să ne rugăm împreună. Să nu uitați, că s-ar putea să nu ne mai întâlnim aici, ci doar Dincolo. Gândiți-vă la starea voastră prezentă, indiferent cine sunteți. Desigur, mă pun și eu pe acest cântar. Ce reflectă caracterul meu în după-amiaza aceasta? Unde mă identific?

Tată ceresc, cercetează inimile noastre în clipa aceasta, căci ne trebuie o schimbare. Lasă ca gândul care era în Hristos, să vină în noi, pentru că Biblia spune: *„Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus.”* (Filipeni 2.5).

Acesta este singurul care poate schimba caracterul nostru, iar prin această predică, am dorit să le arăt oamenilor în felul meu umil, ce cred că ai vrea să știm noi. Dumnezeuule, lasă ca gândul care era în Hristos să fie și în mine, iar dacă undeva nu am punctat Cuvântul Tău cu un „Amin”, schimbă-mă, Doamne, și ajută-mă s-o fac cu credincioșie.

Eu sunt slujitorul Tău și doresc să fiu așa cum vrei Tu, Doamne, de aceea, ajută-mă, Te rog, și ajută-i pe toți cei aflați aici, căci Ți-i încredințez Ție.

Doamne, dacă ei au fost în gândurile Tale, înainte de întemeierea lumii, cu siguranță predica aceasta i-a trezit acum. Nădăjduiesc că toți au fost acolo, dar noi vom ști aceasta, doar atunci când va fi deschisă marea Carte. Atunci vom vedea și vom înțelege.

Dacă sunt unii care s-au rătăcit și au părăsit calea, Te rog, Dumnezeuule, să-i aduci

Înapoi pe cărarea dreaptă a Vieții.

Suntem în mâna Ta, deci fă cu noi tot ceea ce crezi că ni se potrivește, căci Îți dăruiesc această audiență ca trofee ale acestei adunări, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Nu avem timp să mai facem chemarea la altar, dar aș vrea ca altarul să fie în voi. Unde vă identifică starea voastră prezentă?

După o predică cum a fost aceasta, Îl rog pe Duhul Sfânt să mă ajute ca să primesc ungera, ca să mă pot ruga pentru bolnavi. Dorința mea este ca Dumnezeu să legitimizeze toate cuvintele pe care vi le-am spus, ca să vedeți că este Adevărul. Fiecare dintre voi să stea la locul său și fiți plini de respect, pentru că sunteți în prezența a Ceva care Se mișcă printre noi și vă poate scoate afară. Este un lucru foarte greu.

Isus nu a repetat într-una un lucru, dar poporul american dorește bună dispoziție și distracție, pentru că aceasta este natura noastră. Noi mai bine stăm acasă și ne uităm la televizor pentru că este mai multă distracție decât la biserică. Aceasta dorim și aceasta avem deja în biserică, dar Dumnezeu nu vă distrează, ci vă aduce doar Cuvântul Său.

Vedeți, El a vorbit cu acea femeie, iar poporul din cetate a trebuit să creadă mărturia acelei femei stricate. Și ei au crezut, pentru că au fost în gândurile lui Dumnezeu înainte de întemeierea lumii.

Fie ca Dumnezeu să repete aceasta și în această zi. Rugați-vă.

Probabil s-au împărțit numere de rugăciune pentru toți. Voi, cei care stați printre noi și sunteți bolnavi, suferinzi sau aveți nevoie de ceva și știți că eu nu vă cunosc,

ridicați mâna, oriunde v-ați afla. Vedeți, peste tot.

Domnul să ne ajute. Acum aș vrea să nu vă mai plimbați, ci să stați liniștiți și să credeți.

Biblia, care este Cuvântul lui Dumnezeu, spune că El este Marele Preot care poate fi atins prin neputințele noastre, este adevărat?

Uneori voi aveți credință și nu știți aceasta, pentru că nu poate fi văzută, ci este cât se poate de simplă și umilă. El este Marele Preot care poate fi atins de neputințele noastre, iar dacă-L atingeți, va proceda la fel ca odinioară, este adevărat?

Acum fiți atenți. Vedeți femeia aceasta de aici? Eu nu o cunosc, dar ea este în legătură cu Dumnezeu, pentru că în dimensiunea în care privesc acum, o văd. Ea este conștientă că se petrece ceva și se roagă pentru copilul ei care se află și el aici. Așa este. Nu am mai văzut-o până acum și nu o cunosc, dar ea este foarte îngrijorată pentru copil. Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Crezi că Isus Hristos este aici? Vedeți, ce bine ar fi dacă ne-am putea da la o parte pe noi înșine. Eu nu pot să te vindec, nici să-ți împlinesc dorința, pentru că aceasta vine numai de la Dumnezeu, dar dacă El îmi va descoperi ceva, dacă-mi va arăta ce este cu copilul, vei crede că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Da?

Acum aș vrea să fiți atenți cu toții.

Doamnă, vrei să te ridici? Biblia este martora mea că nu o cunosc pe femeie și nu știu absolut nimic despre ea. Vă rog să stați plini de respect.

Femeia are trei copii și se roagă pentru toți, deoarece sunt umbriți de ceva. Ei nu sunt creștini, deci nu sunt salvați. Fiica ei are o bubă pe picior, sus de tot, este

adevărat? În ce-i privește pe băieți, unul are probleme cu ochii, iar celălalt cu inima și este alcoolic. Da, acesta-i adevărul. Aceasta ai dorit de la Dumnezeu? Atunci Îl rog în Numele lui Isus să-ți dea tot ce dorești. Am vrea noi altceva?

Văd o altă femeie, care stă aici în spate și suferă de artrită. Numele ei este doamna Thomason. Da, eu nu te cunosc, nu te-am văzut niciodată, dar așa te numești. Crezi că sunt slujitorul Lui, doamnă? Crezi că ce am spus este adevărul? Crezi că vine de la Dumnezeu? Tu ai artrită, iar cel de lângă tine este soțul tău, care are ceva probleme cu arterele; da, arterele prin care circulă sângele i se întăresc și în plus, are probleme și cu picioarele. Așa este. Tu încerci să te lași de băut. Vrei s-o faci pentru că ești alcoolic. Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Mă vei accepta ca slujitorul Lui? Atunci te eliberez de acest lucru în Numele lui Isus Hristos.

Crede, domnule, și predă-ți inima lui Isus Hristos, apoi discută cu păstorul despre botez, căci atunci acel rău va dispărea definitiv din viața ta. Crede. Crezi? Amin.

Tu ai ceva într-o parte, nu-i așa, dragă? Dacă crezi din toată inima, Dumnezeu te va vindeca. Femeia de lângă tine are diabet. Tu crezi că Dumnezeu va lua diabetul de la tine și te va face bine?

Tu ai probleme cu inima. Crezi că Dumnezeu te va vindeca?

Următorul are tot o boală de inimă. Crezi că Dumnezeu te va vindeca și pe tine? Așa e. Crezi că El va face aceasta?

Cu câteva minute în urmă, în timp ce predicam, am fost privit de o doamnă solidă. Tu ai fost vindecată atunci, doamnă, căci ai avut probleme cu rinichii. Dacă este adevărat, ridică-te în picioare. Așa. Nu a venit peste tine un simțământ ciudat când am spus că trebuie să ne identificăm? Da, tu ai avut un simțământ ciudat și atunci te-ai uitat la mine. Atunci ai fost vindecată. Du-te acasă și crede-L pe Dumnezeu,

căci asta-i tot. Vedeți? Cuvântul Se manifestă.

Domnule, crezi că Dumnezeu poate să te vindece de boala de inimă și să te facă bine? Bărbatul cu părul cărunt...Crezi? Soția ta stă aici. Crezi că prin ajutorul lui Dumnezeu pot să îți spun ce problemă are soția ta? Crezi că El poate să-mi spună ce are? Ea este anemică. Așa este. Crezi că Dumnezeu vă poate face bine pe amândoi? Acceptați vindecarea?

Doamna de lângă ea are ceva la spate. Doamnă, crezi că Dumnezeu te va vindeca de boala de la spate și te va face bine?

Bărbatul de lângă ea are artrită. Domnule, crezi că Dumnezeu te va vindeca de artrită? Vei accepta aceasta? Da? Bine.

Dar doamna care stă lângă tine și mă privește în timp ce se roagă? Mama ei se află la spital din cauza unei infecții. Așa este.

Tu ai ridicat mâna, soră, tu, cea de lângă ea. Și tu te rogi pentru tatăl tău, care are cancer. Așa este.

Următoarea doamnă are o boală de plămâni. Crezi că Dumnezeu te va vindeca?

Vedeți? Ungerea m-a prins atât de bine, încât am văzut deja vreo 20-30 de oameni.

Unde vă identificați acum? Vă identificați cu ce se spune: „Sunt credincios. Îl cred pe Dumnezeu; cred că acesta este El,” sau vă identificați cu Cuvântul care spune că Dumnezeu a dat făgăduința că Isus va face și astăzi ceea ce a făcut atunci? Credeți că trăim în zilele Sodomei, chiar înainte de distrugerea lumii?

Isus a făgăduit că acum Se va manifesta din nou la fel ca în zilele Sodomei, credeți aceasta?

Atunci, toți cei ce vă aflați pe rândul acesta și aveți numere de rugăciune, ridicați-vă și stați pe lângă perete. Ridicați-vă de pe locurile voastre și mergeți lângă perete.

Acum cei din partea de mijloc, care au număr de rugăciune, să se ridice în picioare pe interval. Nu vă mai mișcați, ci stați liniștiți.

Prieteni, acum ori veți vedea un eșec total, ori veți vedea slava lui Dumnezeu.

Unde sunteți identificați astăzi, cu credincioșii? Sau aveți nevoie de distracții?

Petru era un pescar care nu știa să-și scrie nici numele, dar era suficient ca umbra lui să treacă peste cei bolnavi și aceștia erau vindecați, iar voi ați putut vedea același semn și astăzi. Umbra Lui a trecut peste oameni și ei au fost vindecați. Câți știu că acesta este adevărul?

.....

Dacă printre noi se află vreun păstor care crede în rugăciunea pentru bolnavi, nu aș vrea să creadă că eu sunt un evanghelist cu darul vindecării sau cu darul deosebirii în ceasul profetic în care trăim, iar el nu este nimic.....căci nu este așa, ci el este un slujitor al lui Hristos cu aceeași autoritate pe care o am eu sau oricine altcineva.

Autoritatea noastră este Isus Hristos, iar eu îi rog pe toți păstorii să vină aici și să se roage împreună cu mine, pe toți aceia care cred în vindecarea divină. Nu are

importanță ce păstor este, la care biserică aparține, dacă este prezbiterian, luteran, catolic, sau orice ar fi, veniți și stați împreună cu noi, dacă credeți mesajul lui Hristos și în vindecarea divină.

Veniți aici și puneți-vă mâinile peste bolnavi. Sunteți bineveniți ca să mă ajutați la punerea mâinilor peste acești bolnavi, ca ei să poată fi vindecați.

În ordine. Cred că rândul este gata ca să începem. Îi rog pe ușieri să-și ocupe locurile astfel încât să poată da o mână de ajutor acestor oameni.

Dacă puteți auzi cu toții bine, spuneți „Amin”. (Amin).

Voi lua încă vreo 5-6, apoi ei mă vor lua și mă vor duce afară din clădire. Voi știți aceasta.

Odată, o femeie s-a atins de El, iar El S-a întors și a spus: „*Din Mine a ieșit o putere.*” El era o Persoană, era Dumnezeu arătat în trup, iar ceea ce am eu este doar un dar micuț, pentru ca El să Se manifeste: un dar făgăduit pentru acest timp.

Odată, Petru a fost chemat la o femeie numită Dorca (Tabita) care murise. Vă amintiți cu toții întâmplarea, nu-i așa? Spuneți: „Amin”. Și el S-a dus acolo, a îngenuncheat și S-a rugat. Ascultați acum, voi, cei din rândul de rugăciune. După ce S-a rugat, S-a dus și Și-a pus mâinile peste Dorca, și ea a revenit la viață. Este adevărat?

Acum haideți să facem o rugăciune de credință, fiecare din noi, iar când oamenii vor veni să ne punem mâinile peste ei, să credeți că se va întâmpla exact ceea ce cerem.

Eu voi crede din toată inima mea.

Tatăl nostru care ești în ceruri, imediat va începe un mare marș pe aici: sute de oameni vor trece pe sub mâinile acestor păstori.

Fă-i Doamne să realizeze că ei trec pe sub cruce; că trec pe sub sângele care a fost vărsat, ca ceea ce fac să fie real. El a fost atârnat pe cruce și a spus: *„Aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede: dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.”* (Marcu 16.17-18).

Fie ca oamenii să accepte aceasta, pentru că Tu ai făgăduit că vei salva pe oricine va vrea. Tu nu poți salva lumea, pentru că nu toți Te cred.

Biblia spune că ai mers într-o cetate în care nu ai putut face multe minuni din pricina necredinței oamenilor de acolo.

Nici aici Tu nu vei putea să-i ajuți pe cei care nu vor fi identificați ca și credincioși în Cuvântul lui Dumnezeu, de bună voie și din adâncul inimii lor. Fie ca această identificare să vină acum și în timp ce vor trece pe sub mâinile acestor lucrători, Duhul Sfânt să pună în inima lor încredințarea că au împlinit cerința lui Dumnezeu. Fă ca atunci când vor pleca de aici, s-o facă bucurându-se, vindecați pentru Împărăția lui Dumnezeu, pentru că noi împlinim ceea ce ne-ai cerut, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Roy, vino aici, te rog, și începe „Crede numai”. Ceilalți stați cu capetele plecate și rugați-vă.

Aici sunt mame, tați și copii; sunt bebeluși bolnavi, oameni pe moarte din cauza cancerului.

Dacă ați fi fost în locul lor, ați fi dorit vindecarea sincer, și așa o dorim și noi: sincer.

Haideți să ne plecăm capetele, în timp ce eu voi coborî între frații mei ca să mă rog pentru bolnavi.

...Acesta a fost cel mai minunat timp de părtășie. În această după-amiază am observat ceva deosebit. 90% din persoanele care au fost vindecate astăzi, au fost vindecate înainte de-a ajunge în locul în care mă aflam eu. Ei au strigat și L-au lăudat pe Domnul.

Acum ne vom ruga pentru aceste batiste. Doamne Isuse, noi știm că în Biblie se spune că au luat de pe trupul lui Pavel batiste, șorturi, și cei la care au fost duse au fost vindecați pe loc, dar aceasta s-a întâmplat nu pentru că el era Pavel, ci pentru că era slujitorul Tău, era ambasadorul Tău.

Doamne, mă gândesc că Tu ai fost Acela care Te-ai uitat jos la Marea Roșie, iar ea s-a speriat și s-a dat la o parte, pentru ca Israelul să treacă spre făgăduință. Fă ca și astăzi să fie la fel. Fă ca aceste batiste care vor fi puse peste bolnavi, să îi vindece pentru Împărăția lui Dumnezeu, căci Te rog aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Doresc să vă mai spun ceva, pentru că vă apreciez cu adevărat. Îi apreciez pe acești predicatori care și-au dedicat timpul ca să dea o mână de ajutor. În timp ce avea loc deosebirea și celelalte lucruri, eu nu știam pentru ce vă rugați, dar Domnul Isus mi-a arătat.

.....

Să nu te îngrijorezi, căci mama ta se va face bine.

Tu, care stai acolo, ai ceva la sinus și o boală femeiască, dar nu te îngrijora, căci totul se va termina. Vedeți, El știe totul despre noi.

Acum, veniți în rândul de rugăciune și veți vedea că același Dumnezeu care m-a uns înainte de serviciu este aici și face la fel, pentru că El este același ieri, azi și în veci. Credeți în El? O, nu-i așa că este minunat? Nu este minunat?

Câți din voi știu cântarea „Binecuvântată fie legătura care leagă inimile noastre în dragostea creștină”? Ai putea să ne dai tonul soră? Nu știu de ce, dar aș vrea s-o cântăm. Haideți să o cântăm în timp ce stăm plini de respect înaintea Lui. Să cântăm împreună.

Binecuvântată fie legătura care leagă

Inimile noastre în dragostea creștină.

Părtășia gândurilor înrudite

Este ca și aceea de deasupra.

Când ne vom despărți

Simțim o durere lăuntrică,

Dar vom avea o părtășie în inimă

Și nădejdea că ne vom întâlni din nou.

Cu toții acum:

Până când ne vom întâlni,

O, până ce ne vom întâlni la picioarele Lui,

Dumnezeu să fie cu voi,

Până ne vom întâlni din nou.

Rugați-vă cu mine și pentru mine. Amin.

- Amin -